

Justitsraad Meyer paa St. Hans Hospital, der er vel kendt som en dygtig, nøjagtig og paalidelig Mand. Jeg antager dog ikke, at det ærede Medlem vil beskyldte ham for at udarbejde Planer og Overslag, der ikke ere rigtige. Naar det ærede Medlem blandt andet sagde, at de stedlige Haandværkere vilde gøre hele Arbejdet, saaledes at der blev 7,000 Kr. tilovers, har det i Virkeligheden ikke den allerringeste Betydning, thi der blev her som i Viborg foretaget Forandringer i den oprindelige Plan, Forandringer, der vilde medføre Pengeudgift. Det kunde derfor ikke være til allermindeste Nytte, at de stedlige Haandværkere vilde for en eller anden Pris udføre Arbejdet, som det oprindeligt var blevet planlagt. Det ærede Medlem og ogsaa andre ærede Medlemmer sagde, at Braaskovgaard bliver ikke færdig i rette Tid. Nej, den Bygning, der skulde have været færdig, er ikke bleven i rette Tid færdig, men det skyldes den Snedkerstrejke, vi have haft i Sommer, altsaa en ganske uforudset og for Køhlers Vedkommende ganske uafvendelig Begivenhed. I øvrigt er jeg endnu tilbøjelig til at tro, at Arbejdet vil blive færdigt til den Tid, Anstalten skal tages i Brug. Men skulde den ikke blive færdig, er det jo ikke saa underligt. Naar Forholdet er det, at den Mand, der er Sjælen i Firmaet, dør, og Firmaets Forhold derefter gøres til Genstand for en saadan Omtale og Kritik, som Forholdet har været, baade i Bladene og her paa Rigsdagen, saa er det jo dog ikke underligt, om det kan komme til at indvirke paa Selskabets Modstandskraft og paa dets Kraft til at opfylde sin Kontrakt i rette Tid. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa det Spørgsmaal, hvilken Stilling Aktieselskabet Oscar Køhler for Tiden befinder sig i, fordi det ligger ganske udenfor mit Omraade. Jeg skal blot nævne, at der ikke er noget underligt i, at en saadan Stilling opstaar, naar der i Forvejen har været store Tab, i Forvejen har været en lang og ødelæggende Strejke, og naar Forholdene muligen kunne komme til at stille sig saaledes, at et stort Anlæg, en stor Fabrik skal sælges under Forhold, hvor den industrielle Opgangsperiode er forbi, og hvor ingen har stor Lyst til at tage fat paa noget nyt. Jeg finder heller ikke, der er noget underligt i, hvis Forholdet er det, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) oplyste i Gaar, at en Kreditor har faaet et Tilbud paa — jeg ved ikke, om det var 10 pCt. af sine Fordringer, jeg ved det

ikke, jeg kender det ikke, det vedkommer for Resten heller ikke mig. Jeg finder ikke, der er noget underligt i, naar en Kreditor paa et saa ugunstigt og uheldigt Tidspunkt har ønsket Udløsning mod kontant, at han saa faar saa lavt et Tilbud, hvorimod formodentlig de Kreditorer, der have Tid til at vente, ville komme adskilligt bedre derfra. Men alt dette kender jeg, som sagt, ikke. Jeg skal kun nævne, at med Hensyn til det, som Justitsministeriet har haft at gøre med Aktieselskabet, har Justitsministeriet ikke haft nogen som helst Grund til Klage eller Misfornøjelse. Og hvad Braaskovgaard angaar, har Justitsministeriet tilstrækkelig Sikkerhed for, at Kontrakten kan blive opfyldt.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om Landbrugslotteriet, som det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) skænkede nogen Omtale. Det ærede Medlem mente, at Koncessionen til Landbrugslotteriet var givet i privates Interesse. Det ærede Medlem udviklede, saa vidt jeg har forstaaet ham, at der paa den Tid, da Koncessionen blev meddelt, allerede flere Maaneder foruden var blevet afsluttet en Kontrakt mellem Foreningen for den ædle Hesteavl og Selskabet for Væddeløbsbanen, hvorved dette Selskab havde forpligtet sig overfor Foreningen til den ædle Hesteavls Fremme til at anlægge Væddeløbsbanen, og at Koncessionen altsaa var en Hjælp til at opfylde denne Kontrakt, og derigennem blev en Hjælp i privates Interesse. Hvis det er den rette Opfattelse af det ærede Medlems Udtalelser, vil jeg gøre opmærksom paa, at det er jo meget rigtigt, at Kontrakten mellem Selskabet Klampenborg Væddeløbsbane og Foreningen til den ædle Hesteavls Fremme er afsluttet et Par Maaneder, før Koncessionen blev udstedt. Men det er slet ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er, at før Selskabet Klampenborg Væddeløbsbane afsluttede denne Kontrakt, havde det sikret sig, at det kunde faa Koncession paa Lotteriet, og kun fordi det fik denne Koncession, var det i Stand til at slutte denne Kontrakt med Foreningen for den ædle Hesteavls Fremme, saaledes at i Virkeligheden er Bevillingen til Lotteriet ikke givet i privates Interesse, men er givet blandt andet for, at der kunde blive denne Væddeløbsbane, som Foreningen for den ædle Hesteavl utvivlsomt med Rette fandt at være heldig og nødvendig. Jeg skal oplyse, at allerede 9. Oktober 1906 havde dette Aktieselskab faaet et foreløbigt Tilsgagn paa at faa Koncessionen under visse